

HÖSTHÄLSNINGAR

FRÅN HAMREGÅRDEN

No 81

Redaktör: Klas Gunnarsson, Hamregårdens direktör

2011

Tempelmålning i parken sommaren 2011

DU KOMMER VÄL MED I VINTER

När snön kommer, då vill man mysa och pyssla och det gör man som vanligt den andra adventshelgen på Hamres JUL-PYSSELtjejläger. Kanske en tidig Lucia dyker upp?

Sedan är det inte långt till **JULLOVSLÄGREN** Då du har chansen att slå rekord i pulkbacken, bygga snögubbar och ta med dig skidor och bräda till Orsa Grönklitts spår och backar. Förutom de vanliga kompisarna, får du träffa de femteklassare som kommer upp på sitt första Hamreläger. Du hjälper väl till och gör reklam för Hamregårdslägren bland dina kompisar? Det är helt säkert det bästa sättet att få nya deltagare till lägren. Kom ihåg det! Det är viktigt.

Vill du **KONFIRMERA** dig på Hamregården sommaren 2012? Kolla www.hamregarden.se

HÖSTLOV

Kom till Hamregården på **Höstlägret!** Vi hittar på en massa roligheter under höstlovet. Som vanligt blir det köksarbete, bad i poolen, kompletorium, pingis, spökhistorier, vedklyvning eller snöskottning (beroende på vädret), god mat, trevliga kompisar.

Dessutom ... Hamregården har inte lov från kultur som på många håll, tvärtom - vi har ett fenomenalt KULTURprogram under lägret. Du som vill kan ta del av Filmfestival, Musikkväll, MusikQuizz, Teaterverkstad, Bibliotekets dag. Vinnarna i kulturtävlingen får **ÄRAN** att tillverka **FESTMIDDAGEN** sista kvällen på lägret (och provsmaka mycket under arbetet).

Det är viktigt att många får läsa denna tidning. Se gärna till att den ligger väl synlig så att familj, släkt och vänner kan få syn på den!

Ur innehållet...

Vad hände i somras? Läs på sidan 2
Historiens vingslag – läs Hamres krönika på sidan 2-3
När blir nästa läger – se sidan 4

www.hamregarden.se

SOMMARMINNEN

Sommaren 2011 är över och hösten är i antågande. Då känns det bra att minnas varma lägerdagar på Hamregården. Som vanligt var sommarens byggläger fyllda av jobb, lek, vildmarksfärder... Allra roligast var förstås att många yngre deltagare letade sig upp till Hamre. Ja, så låg medelålder har vi nog aldrig haft! Och det är väldigt bra; dels för de som hittat Hamregården och för Hamregården som säkrar det framtida behovet av medarbetare, kökschefer och stugchefer.

Vad har vi då byggt upp. Ja, Oktagonprojektet går sakta men säkert framåt. Brist på pengar gör att vi än så länge måste vänta med trägolv ovanpå det nuvarande betonggolvet. Däremot har vi med vår granne Fotens hjälp fortsatt dörrtillverkningen. Det rör sig om ett rent hantverk – motsvarande dörrar skulle kosta skjortan om vi köpte dem – vilket är lite ovanligt på Hamre, där det något mer rustika dominerar.

Renovering står lite högre upp på listan just nu. Vi har fått ekonomisk hjälp av Frimurarebarnhuset att rätta till sådant vi inte kan (eller får) göra själva. Tidigare har jag berättat om att matsalen fått helt ny ventilation. För att få plats med rören har matsalstaket försetts med ett litet ”torn” som förstärker Hamres skyline. Dessutom har flera stugor fått sina tak omlagda. Nu har även Fyrstugan blivit klar. En helt ny, fräsch, interiör och nylagt tak. Sedan har det delvis ruttna taket på fd Biblioteket (fd fd Matsalen) ersatts med ett nytt och vi väntar bara på uppehåll i regnandet så att plåtslagaren kan lägga dit plåtarna. Därefter väntar ny spritputs på fasaden. Här och var ser gården ut som en byggarbetsplats men det är faktiskt vårt normaltillstånd. Så skall Hamre se ut.

En hel del reparationer har ungdomar utfört på lägren – målning av Anderstugan, Fyrstugan och Templet samt nytt golv vid Paviljongen för att nämna några saker. Dessutom vedkapning och klyvning en masse inför vintern, trädgårds-skötsel, det eviga grusandet av gångarna i Parken (vart tar gruset vägen...?).

Och sedan det stora nya projektet, nämligen flytten av Staffansgården ned till ängarna bakom Östgården. Flytten är planerad till nästa sommar men i år var det dags att förbereda grunden. Grästorvor och jord grävdes bort (det tog tid) och sedan kördes grus med skottkärror nedför den smala branta stigen och slutligen konstruerades gjutformen. Även en extra uppsättning formar blev tillverkade för den händelse ”lagen om strandskydd” tvingar oss att flytta den planerade grunden. Den blivande Nya Staffansgården ligger nämligen litet för nära den lilla bäck som fridfullt och diskret porlar genom skogen nedanför. Den utsedda platsen är verkligen den bästa tänkbara, osynlig från Hamre men ändå nära, så vi får hoppas på dispens.

En stor och högtidlig händelse var konfirmationen i Hornberga kapell i början av juli! Fyra tjejer, undervisade av Sven Bild med hjälp av Anna Åresten, sällade sig till den stora skaran av Hamregårdskonfirmander och fick ett fint minne för livet.

Finns det några blivande konfirmander till nästa sommar?

En annan högtid var förstås Midsommar som firades med Hornbergaborna på ängen vid övre vägen. Hamretjejerna bildade liksom förra gången en bejublad kör. Nere på

Hamregården fortsatte vi sedan med lekar och folkpark (där chokladhjulet är gratis men misstänkt ofta hamnar på samma siffra).

Slutligen har Pelle förstås utforskat Orsa Finnmark med Ford Transit fylld med entusiastiska äventyrare medan expeditioner till fots har utforskat Kultjärn.

Det var fint att erinra sig sommaren. Det är märkvärdiga saker vi utträttar på Hamregården! Kom med du också på nästa läger!

HAMREGÅRDENS KRÖNIKA

Sedan ett par år tillbaka publicerar vi berättelser och minnen ur Hamregårdens historia, skrivna av gamla och unga lägerdeltagare. I denna tidning har vi två bidrag. Först det kortare, som är en fortsättning från förrförra numret:

Hamregården (del 2)

Av Björn Larsson, Uppsala, aktiv på 70-talet

Att ”vara på Hamre” var för mig en självklarhet under många år. Hamregården blev som ett andra hem - kanske t.o.m. ett första. ”Kocken”, ”Wirre”, Rolf Gohs – alla dessa personligheter som jag kommer att tänka på. Piikalampinopikoski - Ni som varit där vet vad jag tänker på! Att ”grilla en fransyska” (kött) i Orsa finnmark.

Ju mera jag tänker tillbaka förstår jag att jag i mångt och mycket blev ”vuxen” på Hamregården. Och jag lovar – bättre uppväxt kan ingen ha!

Många är de människor som jag kommer ihåg – och de allra flesta med ett stort leende.

Completorium – finns det fortfarande? Underbart avslut på dagen.

Jag kommer t o m ihåg den väska som jag i alla dessa år släpade till Kristian Larssons buss.

Att vara på Hamregården betydde säkert väldigt olika saker för de som var där – men jag vågar säga att alla som var med på den tiden upplevde Hamregården som att komma till ett ”annat land”! Ett bättre!

Vi som var där kom bort ifrån skola och vardag – Och nu när jag tittar tillbaka tror jag nog att det som var typiskt för Hamregården (och förhoppningsfullt fortfarande är typiskt för Hamre) – var tryggheten!

Dessutom lärde jag mig att tänka kritiskt, jag fann min tro och jag var tvungen att ta ansvar.

Hur gammal jag än må bli – Hamregården och dess upplevelser kan ingen ta ifrån mig! Jag tror och hoppas - att alla dessa nya Hamregårdare som kom efter mig känner detsamma!

Hamregårdens krönika fortsätter...

Hamregården 50 år sedan-en fristad

av Anders Ekström 2011

Hösten 1960 började jag på UHAL i Uppsala, Uppsala Högre Allmänna Läroverk för fyra års studier till realexamen minsann. Jag nöjde mig med den "smutsiga" gråa mössan 1964. Det var sådana tider att det var dags att skaffa ett jobb. Mina föräldrar hade inte alltid tid, möjlighet, eller kanske ens lust att ta hand om mig alla gånger under uppväxten. Redan som fyraåring hamnade jag på fosterhem i södra Småland under ett år. Sedan blev jag skickad till mormor och så ett tag tillbaka till mina föräldrar och sedan blev det att vistas hos mormor igen i något år, mer än 50 mil bort. Skolbytena mitt i en termin gjorde inte saken bättre, inte heller att jag skrevs in på olika skolor där det fanns plats.

En gemenskap samhället inte gillade

Jag hittade tryggheten i mig själv och klarade mig rätt bra i det jag företog mig. Mina vänner blev några som också erfarit samma meningslöshet och de gängen av motorburen ungdom jag tillhörde utgjorde en härlig grund för gemenskap. Vi förstod varandra och hade liknande bakgrunder och gängmentaliteten var skyddande för oss alla. Samhället som helhet gillade oss inte - man stiftade lagar mot oss, den så kallade "Raggarglagen". Det kalla kriget rådde i världen och man försökte få bort oss. Otroligt - det och mycket annat, men det är en annan historia. Nåväl, var och en för sig i vårt gäng var säkert bräcklig på sitt vis, men gemensamt var vi starka och i den andan om kamratskap byggde vi upp våra egna egon att bli starka och självständiga med åren. Det var nödvändigt att bli självständig då vi alla visste att vi kommer att gå våra egna vägar med tiden, vilket vi också gjorde. Men gemenskapen höll i sig i tillhörighet och det var alltid igenkännande trygghet när vi träffades spontant under åren efter att gängen på ett naturligt sätt grenats upp i personliga enheter under andra hälften av 60-talet.

Hamregårdens budskap nådde fram

1961 kom Olle, dvs Hampan, till UHAL och vår klass och berättade om Hamregården. Han framförde att vi var välkomna dit. För mig kändes det som ett lockande bud och efter diverse skramlande fick jag ihop de kronor det hela kostade. Det var rätt hårda tider hemma och jag arbetade på en bensinmack över helgerna för att få ihop pengar då vi som läroverkselever själva fick bekosta både böcker och mat. Tanken på att åka till Hamregården växte och slog sig fast - det fanns något som lockade i den känsla om möjlighet till retreat som Olle hade förmedlat. Så kom då dagen för avresa till Orsa. I Mora bytte vi tåg till ångloksdrivet då den sista sträckan ännu inte var elektrifierad. Vi var en hord grabbar som reste upp, ja jag säger en hord, då det var som att släppa lös kalvar på grönbete. Vi var upprymda, glada och förvånsfulla och var med om en långresa med tåg som stannade vid varje mjölkpall längs linjen. En upplevelse minsann. Väl i Orsa väntade den berömda Volvo Duetten som åkte skytteltrafik mellan Hamregården och järnvägsstationen. Det blev välkomstsamling och förplägnad och inkvartering runt om i stugorna i det som växte till en fristad för alla. Den natten sov jag gott.

Fristad - ja det är faktiskt ordet för vad Hamre blev för mig. Det vilade en trygghet över hela gården och alltid någon tillhands att prata med. Jag själv hade dock inte så mycket jag ville prata om. Det hanterade jag själv och var min ensak. Men Olle och Birgitta fanns alltid överallt och jag undrade efter ett par dagar om de aldrig sov. De såg till att vi hade det bra och vi fick vara med och hjälpa till att laga mat och bygga vidare på gården. Även om det var ett läger så kände jag det aldrig som ett läger. För första gången i mitt då unga liv var jag befriad från känslan av att vara internerad, bortskickad någonstans. Jag behövde inte som vanligt ens hävda min rätt att vara just där jag befann mig, eller ens försvara mig för att jag hamnat någonstans. Jag hade inte hamnat någonstans - jag hade själv valt att vara på Hamregården.

Det intressanta för mig, vilket alls inte var något dilemma, var att Olle faktiskt var präst. Och att jag befann mig bland människor som hade helt andra värderingar av ledsagare än vad jag var van vid. Men för mig framstod inte Olle som en präst utan som en snäll person med glimten i ögat och med förståelse för allas och envars egenheter. Jag kan inte dra mig till minnes att jag någonsin hamnade i konflikt med någon den minsta av de uppfattningar

varpå Hamregårdens grund vilar, även om jag drog mig undan när det var dags för lite "kapellverksamhet". Det fanns nämligen ingen som lade på mig någonting att jag skulle tro samma eller ens behöva tro på något. Det var snarare tvärtom, Hamre trodde på mig och respekterade mitt ställningstagande och min bakgrund. Det var värdefullt för mig med den hållningen att inte behöva som så ofta förr, bli ifrågasatt.

Ett blött minne och goda stunder

Minnena av de två besöken 1961 och 1962 har gått ihop och nu 50 år senare kan jag inte skilja händelserna åt. Jag minns allt som episoder från Hamregården helt enkelt. En episod var att vi alla skulle gå på bio i Orsa och transport ordnades men det sades att vi fick använda apostlahästarna för att ta oss tillbaka till gården. Det var ju inget problem för oss ungdomar med spring i benen att knata den ungefärliga milen efter bion. Men det ösregnade. Nåväl, det var inget med det och vi knallade på och hade på känn att det vankades varma drycker och smörgåsar efter väl förrättat värv. Det blev allt blötare längs ryggraden, men vi höll den rak och näsan pekade mot norr och vi klafsade på och ljusen från staden togs över av halvskogens mörker. Men så plötsligt ser vi två välbekanta lyktor - kunde det vara en Volvo? Jodå, en likaledes blöt Olle vid ratten i den gamla Duetten hade ryckt till undsättning. Vi stuvade in oss som sardiner i skåpet och det ångade av oss som i en varmkall bastu. Jag tror det tog två vändor innan vi alla var tillbaka och efter ombyte höll Birgitta med kvällsmacka och varm dryck. Och så godnatt efter en lång dag med minnesvärda upplevelser.

Vi snickrade på loggian och städade upp, vi hade gemensamma stunder där jag gärna deltog med lekar och allt vad vi kunde diskutera gemensamt. Vi friluftade under Olles ledning med naturorientering och tipspromenader. Det fanns två flickor som hjälpte till på gården, Anja och Vanja. De var något äldre än oss och de hamnade alltid i centrum med sitt glada humör och delade med sig av många goda skratt och små äventyr. Det var helt enkelt en härlig tid och som alltid när man trivs, så går tiden fort

Olle och Birgitta

De två gångerna jag hade förmånen att komma till Hamre lämnade goda tankar för den omsorg och det självskrivna utrymme vi alla fick ta del av som vårt eget. Vi var ett brokigt gäng en del av oss, med som sagt kanske lite krokiga snitslar på samhällets vägar. Det förmedlade många goda förklaringar om för oss stora frågor av Olle och Birgitta - detta strävsamma par som gemensamt byggde upp en livsdröm som blev ett livsverk som för många blivit avgörande i livets vägval.

Jag hade förmånen att få hälsa på Olle och Birgitta den sista sommaren före det att Olle lämnade oss. Det var verkligen roligt att återse dem och efter en kort stund av betänketid hade Olle ur minnet hämtat fram vem jag var och mindes det mesta av mina vistelser där. Detta till skillnad från vad jag själv kunde erinra mig. Jag hade en av mina söner med mig och vi blev visade runt gården och fick till livs hur gården expanderat och att simhall tillkommit liksom det stora köket och frysanläggningarna.

Kvar i stora huset fick jag återse den stora väggmålningen och för en kort stund återuppleva allt glam och skratt som hörts i salen.

Ett nytt återbesök 2010

2010 tog jag och en god vän oss till Hamregården. Vi styrde kosan mot Birgittas hus men fann att det var tomt - hon hade flyttat från gården. Men så kom vi i kontakt med Ulla och det blev kaffe och en fantastisk eftermiddag med mycket goda pratstunder och promenader runt gården. Ulla är en fantastisk människa med en otrolig utstrålning av värme och engagemang och ledarskap. En motor för gården kände jag och en klippa som inte vittrar sönder. Hjärtat på rätta stället och med en bakgrund som gör att hon förstår envar som varit med om det andra inte ens känner till. Behöver någon något vet jag att Ulla är där för den personen. Det är den verkliga Hamreandan som lever vidare genom Ullas arbete.

En längre och mer ingående version av denna berättelse kommer att läggas upp på Hamregårdens hemsida - läs den gärna! / Anders Vill du mig något - maila till anders.ekstrom@telia.com

Hej alla Hamregårdare!

Tycker du att det är för långt mellan lägren? Skulle du vilja träffa alla härliga hamremänniskor lite oftare? Då är Uppsala Hamregårdare något för dig. Alla killar och tjejer som någon gång varit på Hamre är välkomna. Mötena är på måndagar udda veckor klockan 19-21 i Eriksbergskyrkan.

Om du inte har ett medlemskort så kan du köpa det på något av mötena. Kortet kostar bara 5 kronor och för de pengarna får du en massa saker, till exempel bjuder vi på gratis fika/mat nästan varje möte. Medlemskortet är ingenting man behöver ha med till mötena.

Om du undrar något så är det bara att ringa eller maila:

Ordförande Siri Rönnmyr, 076-8170614, ronnmjr@hotmail.com

Sekreterare Emy Rindstedt, 072-7199393, emyr_93@hotmail.com

Kassör Linnéa Bengtsson, 073-0847132, ica.bklass@hotmail.com

Höstprogrammet 2011

26/9 Ingrid och Cecilias kanelbullemöte

Vi bakar och äter kanelbullar tillsammans!

10/10 Märta och Linnéas Harry Pottermöte

Ledsen för att du inte fått brevet till Hogwarts? Det behöver du inte längre vara, kom på detta möte istället och kliv in i en magisk värld ...

24/10 Emy och Saras kladdkake- och klädbytarmöte

Har du kläder som du inte längre använder och skulle vilja bli av med? Eller vill du ha fler kläder helt gratis?

Kom med eller utan kläder, så byter vi med varandra. Dessutom bjuder Emy och Sara på kladdkaka!

7/11 Linnéa och Märta Halloweenmöte

När höstmörkret börjar komma är det dags för årets läskigaste möte, halloweenmötet! Kom och bli skräm av spöken, skelett eller vad som nu kan tänkas hoppa fram ...

21/11 Årsmöte

På detta möte väljer vi in nya styrelsemedlemmar.

Vill du vara med i styrelsen? Eller vill du rösta in nya styrelsemedlemmar? Kom om du är det minsta intresserad, så får du veta mer!

5/12 Siri och Linnéas julpysselmöte

Linnéa och Siri tar med pysselsaker och ni tar med er fantasi, så gör vi julkort eller smållkarameller eller vad helst ni kommer på. Dessutom bjuds det på gott julfika!

Vill du läsa om hur allt startade?

Hampan skrev en bok som heter "Mitt liv med Hamregården". Mejla hamregarden@bredband.net antal ex du vill köpa, ditt namn och din adress samt sätt in 150:- kr på pg 647422-5 (Hamregården) Genom att köpa boken - eller ge bort till en vän - stöder du samtidigt Hamregården.

Sjunger du i en kör, spelar du schack, bridge, rollspel eller är du med i en skidklubb?

Det går att hyra Hamregården för ett eget läger! Kanske i vinter?! Mejla hamregarden@bredband.net

Har du flyttat eller bytt e-postadress? Hamre vill ha kontakt. Meddela oss din nya adress!

Om du vill skänka en gåva till Hamregården i någons namn i samband med en högtidsdag *eller till jul* skickar vi ett eget tackkort eller julkort med personens namn fint textat. Kontakta oss via www.hamregarden.se

SÅ HÄR ANMÄLER DU DIG TILL LÄGER

Mejla din anmälan till hamregarden@bredband.net eller via hemsidan www.hamregarden.se. Hamregårdens postadress är Nedre Hornbergavägen 26, 794 90 Orsa. Telefon 0250-47019.

Har du svårt att betala lägeravgiften – hör av dig så ordnar det sig. Hamregårdens motto är att *ingen skall behöva stanna hemma för pengarnas skull!*

LÄGERKALENDER 2011/2012

2011

HöstPojkläget	28/10 - 1/11	Riktpris 1.000 kr
HöstFlickläget	1/11 - 6/11	Riktpris 1.100 kr
AdventsFlickläger	2/12 - 4/12	Riktpris 650 kr

2012

JullovsPojkläget	1/1 - 5/1	Riktpris 1.000 kr
JullovsFlickläget	5/1 - 10/1	Riktpris 1.100 kr

Kolla www.hamregarden.se – där kan du se även vårens och sommarens läger. Dessutom tidigare läger (om du vill se vad de kostade).